

95. rocznica śmierci Józefa Sarego

2024-03-23

Dziś, 23 marca, mija 95. rocznica śmierci Józefa Sarego, budowniczego, architekta, prezydenta Krakowa. Z tej okazji 22 marca na jego grobie na nowym cmentarzu żydowskim przy ul. Miodowej zapłonął znicz od władz Miasta Krakowa.

Józef Sare urodził się w 1850 roku w Chorowicach w powiecie krakowskim. Był absolwentem krakowskiego Instytutu Technicznego oraz Politechniki Wiedeńskiej, po uzyskaniu w 1869 roku dyplomu inżyniera pracował przy budowie kolei w Galicji Zachodniej. Po kilku latach pracy w Namiestnictwie we Lwowie w roku 1880 powrócił do Krakowa i podjął pracę w starostwie.

Zaprojektował wiele budynków użyteczności publicznej, między innymi szkoły oraz budynki dla Uniwersytetu Jagiellońskiego, głównie dla Wydziału Lekarskiego. Nadzorował prace przy wielu ważnych obiektach, na przykład Collegium Novum, siedzibie starostwa (później Urzędu Wojewódzkiego), Poczcie Głównej. W 1902 roku wszedł do krakowskiej Rady Miejskiej. W 1905 roku został II wiceprezydentem miasta, funkcję tę pełnił aż do śmierci. Jako wiceprezydent zajmował się sprawami wodociągów, gazowni, komunikacji oraz finansami gminy. Uczestniczył w opracowaniu projektu „Wielkiego Krakowa”. Pracując równocześnie w starostwie, jako radca budownictwa decydował o kształcie wielu powstających wówczas budynków. W roku 1907 został wybrany na posła do Sejmu Krajowego.

Po wybuchu I wojny światowej był jednym z współtwórców Naczelnego Komitetu Narodowego. W odrodzonej Polsce starał się wykorzystać rozwój przemysłu dla poprawy stanu finansów miasta. Nadzorował sprawy gminnych przedsiębiorstw przemysłowych oraz dostaw dla miasta. Był zaangażowany w powołanie spółek, w których udziały miała krakowska gmina: Jaworznickich Komunalnych Kopalni Węgla i Kamieniołomów Miast Galicyjskich. W związku z częstą nieobecnością prezydenta Juliusza Lea oraz rezygnacją I wiceprezydenta Henryka Szarskiego przez sześć tygodni 1914 roku sprawował w zastępstwie obowiązki prezydenckie. Objął stanowisko p.o. prezydenta w 1924 roku po śmierci Jana Kantego Federowicza oraz w 1926 roku przed wyborem Karola Rollego.

Był odznaczony austriackim Krzyżem Kawalerskim i Krzyżem Komandorskim Orderu Franciszka Józefa, rosyjskim Orderem św. Stanisława, Krzyżem Kawalerskim Orderu Polonia Restituta.

Zmarł 23 marca 1929 roku, został pochowany na cmentarzu przy ulicy Miodowej. Jego imię nosi jedna z ulic w centrum Krakowa.

Szczegółowe informacje można znaleźć w [Poczcie Krakowskim](#).